

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 23 ສິງຫາ 2026 (8-23-2026)

ທາງສູ່ການຮັບໃຊ້

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບໝາຍແລະຈັດຕັ້ງມພວກເຮົາໃຫ້ຮັບໃຊ້ຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະອົງ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ເມື່ອໃດທີ່ລັດທິທົວຮຸນແຮງສ່ວນບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບໃຊ້ເຈົ້າໄດ້ດີ?

ພວກເຮົາມັກຮູບພາບຂອງບຸກຄົນທີ່ແຂງແກ່ນ. ຜູ້ຊາຍທີ່ຍືນດ້ວຍຂາຂອງຕົນເອງ. ຜູ້ຍິງທີ່ເຕີບໃຫຍ່ຂຍາຍຕົວທຸລະກິດທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດໂດຍການເຮັດວຽກໜັກ. ມັນແມ່ນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ອາເມຣິກາຍິ່ງໃຫຍ່, ແມ່ນບໍ່? ອາເມຣິກາແມ່ນດິນແດນແຫ່ງໂອກາດ, ແລະພວກເຮົາມັກເຮືອງລາວຂອງຜູ້ທີ່ພົບໂອກາດແລະສ້າງເສັ້ນທາງຂອງຕົນເອງ: ທ່ານ ເຮີເບີດ ຮູເວີ Herbert Hoover ໄດ້ກຳນົດຄຳວ່າ "ບຸກຄົນທີ່ແຂງແກ່ນ". ໃນຄຳປາສັຍໂຄສະນາຫາສຽງເລືອກຕັ້ງປະທານາທິບໍດີປີ 1928, ທ່ານ ຮູເວີ Hoover ໄດ້ຍອມຮັບວ່າ, ເນື່ອງຈາກສົງຄາມໂລກຄັ້ງທີ 1, ຣັຖບານໄດ້ຂຍາຍອອກໄປຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ. ລາວຍັງໄດ້ອະນຸມັດມັນ. ແຕ່ດຽວນີ້, ສົງຄາມໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດົນແລ້ວ, ແລະລັຖບານຈຳເປັນຕ້ອງຜ່ອນຄາຍລົງ. ທ່ານ ຮູເວີ ກ່າວວ່າຊາວອາເມຣິກາຄວນຮັບເອົາແນວຄວາມຄິດຂອງຄວາມເປັນສ່ວນຕົວທີ່ແຂງແກ່ນ ແລະເບິ່ງແຍງຕົນເອງ. ຄວາມເປັນສ່ວນຕົວທີ່ແຂງແກ່ນເຮັດວຽກໃນການເມືອງ-ແຕ່ມັນລົ້ມເຫຼວຢ່າງໜ້າເສົ້າໃນຊີວິດຄຣິສຕະຕຽນ. ໃນຖານະຜູ້ຕິດຕາມພຣະຄຣິດ, ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ເຮັດມັນຄົນດຽວ. ໃນ 1 ໂກຣິນໂທ 12, ໂປໂລໄດ້ວາດພາບຂອງຄຣິສຕະຈັກເປັນຮ່າງກາຍດຽວ-ຮ່າງກາຍຂອງພຣະຄຣິດ. ໃນຖານະຮ່າງກາຍ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ກະກຽມພວກເຮົາໃຫ້ຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະສນັບສນູນເຊິ່ງກັນແລະກັນ.

ຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. 1 ໂກຣິນໂທ 12:12-13

12. ເຖິງວ່າຮ່າງກາຍເປັນອັນດຽວ ກໍຍັງມີອະວັຍວະຫຼາຍສ່ວນ ແລະອະວັຍວະເຫຼົ່ານັ້ນ ແມ່ນຈະມີຫຼາຍສ່ວນ ກໍຍັງເປັນກາຍອັນດຽວກັນສັນໃດ ພຣະຄຣິດກໍຊົງເປັນສັນນັ້ນ. 13. ເພາະວ່າເຖິງແມ່ນພວກເຮົາຈະເປັນຊາດຍິວ ຫຼືຄົນຕ່າງຊາດກໍດີ ເປັນຂ້ອຍຂ້າ ຫຼືເປັນອິສະຫຣາລິດ ເຮົາທັງຫຼາຍໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໂດຍພຣະວິນຍານອົງດຽວ ຈຶ່ງເຂົ້າເປັນກາຍອັນດຽວກັນ ແລະພຣະວິນຍານອົງດຽວກໍຊົມຊວ່ານູ້.

ຕລອດການສຶກສານີ້ຈາກ 1 ໂກຣິນໂທ, ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນວ່າຄຣິສຕະຈັກແບ່ງອອກເປັນກຸ່ມຕ່າງໆ, ແຕ່ກຸ່ມເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ພຽງແຕ່ມີຄວາມເປັນຜູ້ນຳຫຼາຍເກີນໄປເທົ່ານັ້ນ; ພວກເຂົາຍັງແບ່ງແຍກກັນກ່ຽວກັບຂອງປະທານທາງວິນຍານອີກດ້ວຍ. ມັນຄືກັບວ່າພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ມັນເປັນການແຂ່ງຂັນກັນວ່າໃຜມີຈິດວິນຍານຫຼາຍກວ່າ ແລະມີສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຄິດວ່າເປັນຂອງປະທານທາງວິນຍານທີ່ດີກວ່າ. ໂປໂລໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນບົດທີ 12 ໂດຍການຍອມຮັບຂອງປະທານທາງວິນຍານຫຼາກຫຼາຍຊະນິດ, ແຕ່ຂອງປະທານເຫຼົ່ານັ້ນ, ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະແຕກຕ່າງກັນ, ກໍມາຈາກພຣະວິນຍານບໍລິສຸດອົງດຽວກັນ. "ດຽວນີ້ມີຂອງປະທານທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ແຕ່ມີພຣະວິນຍານອົງດຽວກັນ" (1 ໂກຣິນໂທ 12:4). ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາສະເຫຼີມສະຫຼອງຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງວິທີທີ່ພຣະເຈົ້າເຮັດວຽກຜ່ານບຸກຄົນໃນຄຣິສຕະຈັກ ແຕ່ຢ່າລືມແຫຼ່ງທີ່ມາ. ຄຳນຶ່ງທີ່ຄອບງວາມຂໍ້ທີ 12-13 ຄື: ນຶ່ງ. ນຶ່ງພຣະວິນຍານ. ນຶ່ງຮ່າງກາຍ. ນຶ່ງຄຣິສຕະຈັກ, ນຳມາຮ່ວມກັນໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. "ພວກເຮົາທຸກຄົນໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໂດຍພຣະວິນຍານອົງດຽວ" ບໍ່ແມ່ນການອ້າງອີງເຖິງເຫດການຕິດຕາມໃນຊີວິດ

ຂອງຜູ້ເຊື່ອ. ໃນການອ້າງອີງເຖິງຊ່ວງເວລານັ້ນພວກເຮົາໄດ້ວາງຄວາມເຊື່ອ ແລະ ຄວາມໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະຄຣິດຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາມັກເວົ້າແບບທົ່ວໄປວ່າ, "ຂ້ອຍໄດ້ຂໍໃຫ້ພຣະເຢຊູເຂົ້າມາໃນໃຈຂອງຂ້ອຍແລ້ວ." ພຣະເຢຊູເຂົ້າມາໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ ຜ່ານການປະທັບຢູ່ພາຍໃນຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ. ທັນທີທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮັບຄວາມລອດ, ພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງຈະມາອາໄສຢູ່ ໃນເຈົ້າ. ຄວາມສັມພັນກັບພຣະຄຣິດແລະ ການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດຂອງພຣະອົງໄປຄຽງຄູ່ກັນ. "ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ມີພຣະວິນຍານຂອງພຣະຄຣິດ, ຜູ້ນັ້ນກໍບໍ່ເປັນຂອງພຣະອົງ" (ໂຣມ 8:9). ເນື່ອງຈາກພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດສະຖິດຢູ່ໃນເຈົ້າແລະຢູ່ໃນຂ້ອຍ, ຈຶ່ງ ມີຄວາມສາມັກຄີແລະ ຄວາມເປັນຈິງທາງວິນຍານທີ່ເຮັດໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກແຕກຕ່າງຈາກກຸ່ມຊຸມຊົນຫຼືສະໂມສອນສັງຄົມອື່ນໆ. ຄຣິສຕະ ຈັກທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍອີງໃສ່ຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຕກຕ່າງຈາກກຸ່ມຄົນອື່ນໆ. ລອງພິຈາລະນາເບິ່ງວ່າຄຣິສຕະຈັກອາດຈະ ເປັນແນວໃດຕໍ່ຄົນພາຍນອກ. ໂປໂລຊີໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຫຼາກຫຼາຍໃນຄຣິສຕະຈັກໂກຣິນໂທໃນແງ່ຂອງຊາວຍິງ ແລະ ກຣີກ, ທາດ ແລະ ອິສຣະພາບ. ໃນຂະນະທີ່ຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງພວກເຮົາອາດຈະບໍ່ຖືກລະບຸໂດຍຄຳອະທິບາຍດຽວກັນເຫຼົ່ານັ້ນ, ພວກເຮົາຍັງເປັນ ກຸ່ມທີ່ເປັນເອກະລັກ! ພວກເຮົາແມ່ນການເຕົ້າໂຮມກັນຂອງພັນກຸ່ມການ ແລະ ກັມມະກອນ, ທັງໝູ່ແລະແກ່, ທັສນະທາງການ ເມືອງທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ພື້ນຖານຊົນເຜົ່າທີ່ຫຼາກຫຼາຍ, ຄວາມຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ກິລາທິມບານເຕະທີ່ກົງກັນຂ້າມກັນ, ຜູ້ທີ່ມັກເນີຍຖົ່ວດິນທີ່ມີ ລົດຊາດຄຣິມ ແລະ ຜູ້ທີ່ມັກເນີຍຖົ່ວດິນທີ່ມີລົດຊາດກອບ...ແລະອື່ນໆ. ຄວາມແຕກຕ່າງທັງໝົດເຫຼົ່ານັ້ນຈາກຫາຍໄປໃນແສງສະຫວ່າງ ຂອງສິ່ງທີ່ນຳພວກເຮົາມາຮ່ວມກັນ: ຄຳໝັ້ນສັນຍາທີ່ຈະຮັກແລະຕິດຕາມພຣະເຢຊູ. ແລະພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດຂອງພຣະອົງສະຖິດຢູ່ ໃນຜູ້ທີ່ເຊື່ອແຕ່ລະຄົນ ແລະນຳພວກເຮົາມາຮ່ວມກັນເປັນຮ່າງກາຍດຽວ: ໂບດຂອງພຣະອົງ. ຄວາມສາມັກຄີບໍ່ຄືກັນກັບຄວາມເປັນເອ ກະພາບ. ພວກເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດສິ່ງຕ່າງໆໃນແບບດຽວກັນ ຫຼືມີຄວາມຄິດເຫັນຄືກັນ, ແຕ່ພຣະວິນຍານໄດ້ລວມພວກເຮົາເຂົ້າກັນ ອ້ອມຮອບພາລະກິດດຽວແລະຈຸດປະສົງດຽວ. ຊີວິດແລະການຮັບໃຊ້ບໍ່ເຄີຍເປັນກ່ຽວກັບພວກເຮົາ. ບໍ່ວ່າບົດບາດຂອງພວກເຮົາຈະເປັນ ແນວໃດພາຍໃນຮ່າງກາຍຂອງພຣະຄຣິດ, ພວກເຮົາໄດ້ຮັບອຳນາດ, ບໍ່ແມ່ນເພື່ອຜົນປະໂຫຍດແລະຄວາມສູງສົ່ງຂອງພວກເຮົາເອງ, ແຕ່ ເພື່ອຮັບໃຊ້ແລະໃຫ້ກຽດພຣະຄຣິດໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນ.

ມີອຸປະສັກອັນໃດແດ່ທີ່ນຳມາເຊິ່ງຄວາມທ້າທາຍຕໍ່ຄວາມສາມັກຄີໃນຮ່າງກາຍຂອງພຣະຄຣິດ?

2. 1 ໂກຣິນໂທ 12:14-18

14. ເພາະວ່າຮ່າງກາຍນັ້ນບໍ່ໄດ້ປະກອບດ້ວຍອະວັຍວະອັນດຽວ ແຕ່ໄດ້ປະກອບດ້ວຍອະວັຍວະຫຼາຍອັນ 15. ຖ້າຕີນຈະກ່າວວ່າ, "ເພາະຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເປັນມື ຂ້ອຍຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ເປັນສ່ວນໃດໃນອະວັຍວະຂອງຮ່າງກາຍນັ້ນ" ແລ້ວຕີນຈະບໍ່ເປັນສ່ວນໃນອະວັຍວະຂອງຮ່າງກາຍ ເພາະເຫດເວົ້າຢ່າງນັ້ນກໍບໍ່ໄດ້ 16. ຖ້າຫູຈະກ່າວວ່າ, "ເພາະຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເປັນຕາ ຂ້ອຍຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ເປັນສ່ວນໃດໃນອະວັຍວະຂອງຮ່າງກາຍນັ້ນ" ຫູຈະບໍ່ໄດ້ເປັນສ່ວນໃນອະວັຍວະຂອງຮ່າງກາຍ ເພາະເຫດເວົ້າຢ່າງນັ້ນກໍບໍ່ໄດ້ 17. ຖ້າອະວັຍວະທັງໝົດໃນຮ່າງກາຍ ເປັນຕາ ການໄດ້ຍິນຈະຢູ່ໃສ ຖ້າຮ່າງກາຍທັງໝົດເປັນຫູ ການດົມກິ່ນຈະຢູ່ໃສ 18. ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຕັ້ງອະວັຍວະທຸກສ່ວນໄວ້ໃນ ຮ່າງກາຍຕາມຊອບພຣະທັຍຂອງພຣະອົງ.

ໂປໂລບໍ່ໄດ້ໃຊ້ການປຽບທຽບຂອງວົງດິນຕີເພື່ອອະທິບາຍເຖິງໂບດ; ລາວໄດ້ໃຊ້ອັນທີ່ດີກວ່ານັ້ນຄື: ຮ່າງກາຍ. ລອງພິຈາລະນາສິ່ງທີ່ ຮ່າງກາຍທາງກາຍະພາບຂອງພວກເຮົາສອນພວກເຮົາກ່ຽວກັບການດຳເນີນຊີວິດ ແລະ ການຮັບໃຊ້ຮ່ວມກັນໃນຖານະຮ່າງກາຍຂອງ ພຣະຄຣິດ. ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາມີເຊວ 30 ພັນລ້ານເຊວທີ່ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນຢ່າງກົມກຽວ. ພວກມັນຍັງເຫັນຕົງຮ່ວມກັນໃນຈັງ ຫວະດຽວກັນ, ເຊິ່ງເປັນສິ່ງທີ່ທ້າອັສຈັນຍິ່ງຂຶ້ນເມື່ອພວກເຮົາເຫັນວ່າເຊວເຫຼົ່ານັ້ນມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍແນວໃດ. ໃນທາງເຄມີ, ເຊວ ແມ່ນເກືອບຄືກັນ, ແຕ່ທາງດ້ານສາຍຕາ ແລະໜ້າທີ່ພວກມັນແຕກຕ່າງກັນຫຼາຍ. ພວກເຮົາເປັນເໝືອນສວນສັດທີ່ໜ້າຈຶດຈຶ່ງຂອງເຊວ- ເຊວທຸກປະເພດ. ແນ່ນອນ, ບໍ່ມີເຊວດຽວໃນພວກເຈົ້າຄ້າຍຄືກັບເຈົ້າ, ແຕ່ເມື່ອເຊວ 30 ພັນລ້ານເຊວນັ້ນຢູ່ຮ່ວມກັນ, ເຈົ້າກໍຄື ເຈົ້າ! ໃນໂບດ, ບໍ່ມີໃຜໃນພວກເຮົາຄ້າຍຄືກັບພຣະຄຣິດຢ່າງເຕັມທີ່, ແຕ່ເມື່ອພວກເຮົາມາຮ່ວມກັນ-ປະຕິບັດເປັນອັນນຶ່ງອັນດຽວກັນ, ຮັບໃຊ້ຮ່ວມກັນ, ແລະຮັກເຊິ່ງກັນແລະກັນໂລກເຫັນພຣະເຢຊູ. ພວກເຮົາຢູ່ທີ່ນີ້, ກຸ່ມຄົນທີ່ບໍ່ຄ່ອຍຈະເປັນໄປໄດ້, ແຕ່ພວກເຮົາຮ່ວມກັນ

ສະແດງພຣະເຢຊູໃຫ້ໂລກເຫັນ! ຢ່າຄິດວ່າເພາະວ່າເຈົ້າເປັນພຽງບຸກຄົນດຽວໃນຮ່າງກາຍທີ່ໃຫຍ່ກວ່າຂອງພຣະຄຣິດ, ບົດບາດຂອງເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ສຳຄັນ. ແຕ່ລະສ່ວນຂອງຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າມີຄຸນຄ່າຫຼາຍ-ແລະເຈົ້າກໍມີຄຸນຄ່າຫຼາຍໃນຮ່າງກາຍຂອງພຣະຄຣິດເຊັ່ນດຽວກັນ. ພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນປະກອບສ່ວນ, ແລະຖ້າບໍ່ມີທຸກສ່ວນ-ລວມທັງສ່ວນຂອງເຈົ້າ-ຮ່າງກາຍຂອງພຣະຄຣິດຈະບໍ່ເຮັດວຽກຕາມທີ່ມັນຄວນຈະທຳງານ. ໂປໂລໄດ້ເນັ້ນໜັກເຣື່ອງນີ້ໃນຂໍ້ 15-18 ດ້ວຍຮູບພາບຕະຫຼົກຂອງຕີນທີ່ຮູ້ສຶກວ່າບໍ່ສຳຄັນເພາະມັນບໍ່ແມ່ນມື, ແລະຫູທີ່ຮູ້ສຶກວ່າບໍ່ຈຳເປັນເພາະມັນບໍ່ແມ່ນຕາ. ທຸກສ່ວນຂອງຮ່າງກາຍມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ສຸຂະພາບແລະໜ້າທີ່ຂອງຮ່າງກາຍ-ແລະເຈົ້າກໍເປັນຄືກັນ. ຈາກພຣະອົງ, ຮ່າງກາຍທັງໝົດ, ທີ່ສອດຄ່ອງແລະ ຖັກແສ່ວເຂົ້າກັນດ້ວຍທຸກໆເສັ້ນເອັນທີ່ຮອງຮັບ, ສົ່ງເສີມການເຕີບໂຕຂອງຮ່າງກາຍເພື່ອສ້າງຕົວມັນເອງໃນຄວາມຮັກໂດຍການເຮັດວຽກທີ່ເໝາະສົມຂອງແຕ່ລະສ່ວນ (ເອເຟໂຊ 4:16). ເຈົ້າເຂົ້າໃຈບໍ່? "...ໂດຍການເຮັດວຽກທີ່ເໝາະສົມຂອງແຕ່ລະສ່ວນ." ເຈົ້າມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ຮ່າງກາຍ. ພວກເຮົາສາມາດຫົວຂວັນໃສ່ຕົວຢ່າງຂອງໂປໂລ ແລະເຫັນວ່າຮ່າງກາຍທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍມື ແລະຕາຈະເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ສົມເຫດສົມຜົນ (ຫຼື ໜ້າຢ້ານກົວ), ແຕ່ພວກເຮົາສາມາດສະທ້ອນຄຳເວົ້າຂອງມື ຫຼືຫູດ້ວຍວິທີທີ່ລະອຽດອ່ອນ. (1) ເປັນຫຍັງຂ້ອຍຈຶ່ງບໍ່ສາມາດຮ້ອງເພງຄືກັບທີ່ນາງເຮັດ? (2) ຂ້ອຍໄດ້ພະຍາຍາມເຮັດໃນສິ່ງທີ່ລາວເຮັດ, ແຕ່ລາວຈະປະສົບຜົນສຳເລັດຫຼາຍກວ່າສະເໝີ. (3) ແນ່ນອນ, ຖ້າຂ້ອຍສາມາດເວົ້າຄືກັບທີ່ລາວເຮັດ, ຂ້ອຍກໍສາມາດຊະນະຄົນອື່ນໃຫ້ມາຫາພຣະຄຣິດໄດ້ເຊັ່ນກັນ. ຕີນທີ່ພະຍາຍາມເປັນມືແມ່ນໂງ່ ແຕ່ການພະຍາຍາມລອກຮຽນແບບຂອງປະທານແລະການຮັບໃຊ້ຂອງຄົນອື່ນກໍເຊັ່ນກັນ. ແນ່ນອນ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ເຄີຍເວົ້າອອກມາດັງໆ, ແຕ່ບາງຄັ້ງພວກເຮົາທົນທຸກຈາກຄວາມອິດສາຂອງປະທານທາງວິນຍານ. ການຢາກໄດ້ບົດບາດຂອງຄົນອື່ນແມ່ນການຕັ້ງຄຳຖາມຢ່າງງຽບງ່ອງກັບປັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າໃນການວາງເຈົ້າໄວ້ໃນບ່ອນທີ່ເຈົ້າຢູ່. ພຣະອົງໄດ້ວາງເຈົ້າໄວ້ໃນບ່ອນທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດສຳລັບເວລາສະເພາະນີ້ ແລະເພື່ອຈຸດປະສົງສະເພາະ: “ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຕັ້ງອະວັຍວະທຸກສ່ວນໄວ້ໃນຮ່າງກາຍຕາມຊອບພຣະທັຍຂອງພຣະອົງ” (1 ໂກຣິນໂທ 12:18). ຂ້ອຍແນ່ໃຈວ່າຖ້າພວກເຮົາມີໂອກາດທີ່ຈະຢ່າງໃນເກີບຂອງຄົນອື່ນໃນຊ່ວງເວລາສັ້ນໆ, ພວກເຮົາຈະພົບວ່າຕົນເອງບໍ່ພໍໃຈ ແລະບໍ່ສະບາຍໃຈ. ເປັນຫຍັງ? ນັ້ນບໍ່ແມ່ນບົດບາດຂອງພວກເຮົາພາຍໃນຮ່າງກາຍຂອງພຣະຄຣິດ. ຄວາມສຸກ, ຄວາມສຳເລັດ, ແລະ ຈຸດປະສົງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງພວກເຮົາແມ່ນມາຈາກການຮັບໃຊ້ບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງພວກເຮົາດ້ວຍຂອງປະທານທີ່ພຣະອົງໄດ້ມອບໃຫ້ພວກເຮົາ. ຂ້ອຍສາມາດໄດ້ຍິນກະສັດຊາອູນບອກດາວິດວ່າຈະຕໍ່ສູ້ກັບຍັກໃຫຍ່ແນວໃດ. ເມື່ອດາວິດເວົ້າຢ່າງຊັດເຈນວ່າລາວຈະກ້າວເຂົ້າໄປໃນຮ່ອມພູແລະ ປະເຊີນກັບຍັກໃຫຍ່, ຊາອູນ ໄດ້ພະຍາຍາມ...ຊ່ວຍລາວ. ຊາອູນໄດ້ໃຫ້ດາວິດນຸ່ງຊຸດທະຫານຂອງຕົນເອງ. ລາວໄດ້ໃສ່ໝວກທອງສຳລິດໃສ່ຫົວຂອງດາວິດແລະໃຫ້ລາວໃສ່ເສື້ອເກາະ. ດາວິດໄດ້ມັດດາບຂອງຊາອູນ ດາວິດໄດ້ໃສ່ຊຸດທະຫານ ແລະພະຍາຍາມຢ່າງ, ແຕ່ລາວບໍ່ຄຸ້ນເຄີຍກັບພວກມັນ. “ຂ້ອຍຢ່າງບໍ່ໄດ້ໃນຊຸດເຫຼົ່ານີ້,” ດາວິດເວົ້າກັບຊາອູນ, “ຂ້ອຍບໍ່ຄຸ້ນເຄີຍກັບພວກມັນ.” ດັ່ງນັ້ນດາວິດຈຶ່ງຖອດພວກມັນອອກ (1 ຊາມູເອນ 17:38-39). ດາວິດມີຄວາມໝັ້ນໃຈທີ່ຈະເຮັດວຽກດ້ວຍວິທີທີ່ລາວຄຸ້ນເຄີຍກັບການເຮັດວຽກ-ດ້ວຍວິທີທີ່ລາວເປັນ ມີອຸປະກອນຄົບຊຸດ. ມັນຄືກັນກັບພວກເຮົາ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ສນອງອຸປະກອນຄົບຊຸດໃຫ້ພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນຕາມຄວາມຕ້ອງການ. ມັນເປັນໜ້າທີ່ຂອງພວກເຮົາ-ແລະຄວາມສຸກຂອງພວກເຮົາ-ທີ່ຈະຮັບໃຊ້ພຣະອົງໃນທາງນັ້ນ.

ພວກເຮົາຈະຕ້ານທານກັບການລົ້ລວງທີ່ຈະປຽບທຽບຂອງປະທານຂອງພວກເຮົາກັບຂອງຄົນອື່ນໃນໂບດໄດ້ແນວໃດ?

3. 1 ໂກຣິນໂທ 12:19-24

19. ຖ້າອະວັຍວະທຸກສ່ວນໃນຮ່າງກາຍເປັນອັນດຽວກັນ ຮ່າງກາຍຈະມີຢູ່ໃສ 20. ທີ່ຈົງມີອະວັຍວະຫຼາຍອັນແຕ່ຍັງເປັນຮ່າງກາຍອັນດຽວກັນ 21. ຕາຈະເວົ້າແກ່ມືວ່າ, “ຂ້ອຍບໍ່ຕ້ອງການເຈົ້າ” ກໍບໍ່ໄດ້ ຫຼືຫົວຈະເວົ້າແກ່ຕີນວ່າ, “ຂ້ອຍບໍ່ຕ້ອງການເຈົ້າ” ກໍບໍ່ໄດ້ 22. ທີ່ຈົງອະວັຍວະສ່ວນທີ່ເຮົາເຫັນວ່າອ່ອນແອ ເຮົາກໍຂາດເສັ້ນບໍ່ໄດ້ 23. ແລະອະວັຍວະສ່ວນທີ່ເຮົາຖືວ່າມີກຽດນັ້ນ ເຮົາກໍຍັງເຮັດໃຫ້ມີກຽດຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະອະວັຍວະທີ່ໜ້າຊົມຢູ່ແລ້ວ ກໍບໍ່ຈຳເປັນໜ້າເບິ່ງຫຼາຍຂຶ້ນ 24. ແຕ່ສ່ວນອະວັຍວະທີ່ໜ້າຊົມຢູ່ແລ້ວ ກໍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຕົກແຕ່ງອີກ ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ອະວັຍວະທຸກສ່ວນເຂົ້າເປັນອັນດຽວກັນ ຊົງໃຫ້ອະວັຍວະທີ່ຕ່ຳຕ້ອຍໄດ້ຮັບຄວາມນັບຖືຫຼາຍຂຶ້ນ.

ໂປໂລໄດ້ເນັ້ນໜ້າອີກເທື່ອນຶ່ງວ່າ ພວກເຮົາເປັນຫຼາຍສ່ວນ, ແຕ່ພວກເຮົາປະກອບເປັນຮ່າງກາຍດຽວ ແລະ ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດວຽກ ຮ່ວມກັນຢ່າງສົມບູນ ເຊິ່ງກັນແລະກັນ ພາຍໃນຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາ, ມີການຮ່ວມມືທີ່ໜ້າອັດສະຈັນທີ່ເກີດຂຶ້ນລະຫວ່າງສ່ວນຕ່າງໆ. ແຕ່ລະເຊວຣ໌-ແລະແຕ່ລະທຸກໆເຊວຣ໌-ແມ່ນຖືກຖ້ວມດ້ວຍການສື່ສານກ່ຽວກັບຮ່າງກາຍທັງໝົດ. ຕົວຢ່າງ, ເມັດເລືອດຂາວມີພຽງແຕ່ ປະມານນຶ່ງເປີເຊັນຂອງເລືອດທັງໝົດຂອງເຈົ້າ, ແຕ່ພວກມັນມີບົດບາດສໍາຄັນໃນການໂຈມຕີຜູ້ບຸກລຸກຈາກພາຍນອກ: ໄວຣັດ, ເຊື້ອ ແບັກທີເຣັຍ, ແລະຜູ້ບຸກລຸກແປກໜ້າໃດໆ. ພວກມັນແລ່ນຜ່ານຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງເພື່ອຊອກຫາສິ່ງທີ່ບໍ່ດີ. ແຕ່ເມັດເລືອດ ຂາວທີ່ແລ່ນໄປມາຮູ້ໄດ້ແນວໃດວ່າເຊວຣ໌ໃດທີ່ຈະໂຈມຕີໃນຖານະຜູ້ບຸກລຸກ ແລະເຊວຣ໌ໃດທີ່ຈະຕ້ອນຮັບ? ໃນບັນດາເຊວຣ໌ 30 ພັນຕື້ ໃນຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າ, ມີຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ເກືອບຈະບໍ່ມີຂໍ້ຜິດພາດໃນການເປັນເຈົ້າຂອງ. ຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າສາມາດຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມແຕກ ຕ່າງທີ່ນ້ອຍທີ່ສຸດລະຫວ່າງເຊວຣ໌ແລະຕົວບຸກລຸກພາຍນອກ. ບໍ່ມີບ່ອນຫວ່າງໃນໂບດສໍາລັບຖ້ອຍຄໍາທີ່ກ່າວອອກມາໃນຂໍ້ທີ 21 ໂດຍຕາ ແລະ ຫົວວ່າ, “ຂ້ອຍບໍ່ຕ້ອງການເຈົ້າ!” ໂປໂລຊຽນໃນແງ່ຂອງສ່ວນທີ່ຖືວ່າມີກຽດໜ້ອຍກວ່າ ຫຼືບໍ່ໜ້ານັບຖື, ແຕ່ສ່ວນເຫຼົ່ານັ້ນສົມຄວນ ໄດ້ຮັບກຽດ ແລະຄວາມເຄົາລົບເທົ່າທຽມກັນ. ພວກເຮົາເບິ່ງແຍງໃບໜ້າແລະມືຂອງພວກເຮົາເປັນຢ່າງດີ, ແລະ ພວກເຮົາຊົມເຊີຍຮູບ ພາບຂອງໃບໜ້າທີ່ສວຍງາມ-ແຕ່ມີໜ້ອຍຄົນໃນພວກເຮົາທີ່ຢາກເບິ່ງຮູບພາບຂອງຕັບຂອງຄົນອື່ນ. ພວກເຮົາໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍຕໍ່ມື ແລະປາກຂອງພວກເຮົາ ໃນຂະນະທີ່ບໍ່ສົນໃຈອະວິຍະພາຍໃນຂອງພວກເຮົາເຊັ່ນຕັບ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຖ້າຂ້ອຍເກີດອຸບັດຕິເຫດກັບ ເຄື່ອງຕັດໄມ້ ແລະສູນເສັງມື, ຂ້ອຍຍັງສາມາດມີຊີວິດຢູ່ ແລະເຮັດວຽກໄດ້ (ເຖິງຢ່າງນັ້ນຂ້ອຍຫວັງວ່າພັດຍາຂອງຂ້ອຍຈະຕັດອາຫານ ໃຫ້ຂ້ອຍ) ແຕ່ວ່າຖ້າຕັບຂອງຂ້ອຍບໍ່ເຮັດວຽກ? ຂ້ອຍຕາຍແລ້ວ. ຈາກທັສນະນັ້ນ, ອັນໃດສໍາຄັນກວ່າ?

ເຈົ້າມີຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບຂອງປະທານຝ່າຍວິນຍານເພີ່ມຂຶ້ນແນວໃດ?

ຜູ້ທີ່ເຊື່ອທຸກຄົນແມ່ນສ່ວນນຶ່ງທີ່ສໍາຄັນຂອງຮ່າງກາຍຂອງພຣະຄຣິດ. ແຕ່ຖ້າພວກເຮົາຮູ້ສຶກວ່າຕົວເອງບໍ່ຈໍາເປັນ ຫຼືບໍ່ຕ້ອງການ ແລະ ເລືອກທີ່ຈະນັ່ງຢູ່ຂ້າງນອກ, ພວກເຮົາສົ່ງຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ຮ່າງກາຍຂອງພຣະຄຣິດ. ລອງພິຈາລະນາວ່າຮ່າງກາຍທັງໝົດຂອງເຈົ້າ ມີປະຕິກິລິຍາແນວໃດເມື່ອສ່ວນນຶ່ງຂອງເຈົ້າເຈັບ. ເຈົ້າເປັນທີ່ຕ້ອງການໃນໂບດ, ແລະໂບດຈະດໍາເນີນງານຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າປະສົງເມື່ອ ພວກເຮົາຄົ້ນພົບວ່າ, ບໍ່ແມ່ນຄວາມເປັນເອກະລາດຂອງພວກເຮົາ, ແຕ່ແມ່ນການເພິ່ງພາອາສັຍເຊິ່ງກັນແລະກັນ.

ພວກເຮົາຈະຊ່ວຍເຊິ່ງກັນແລະກັນໃນການລະບຸຂອງປະທານທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ພວກເຮົາໃນໂບດໄດ້ແນວໃດ?

ນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ອໍານາດແລະ ຕຽມຄວາມພ້ອມແກ່ເຈົ້າໃຫ້ຮັບໃຊ້ຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະອົງ. ເຈົ້າຈະດໍາເນີນຊີວິດຕາມຄວາມຈິງນີ້ແນວ ໃດ? ເລືອກນຶ່ງໃນການນໍາໃຊ້ຕໍ່ໄປນີ້:

ຄົ້ນຄວ້າ. ຖ້າເຈົ້າບໍ່ແນ່ໃຈວ່າເຈົ້າສາມາດຮັບໃຊ້ໄດ້ດີທີ່ສຸດຢູ່ໃນຄຣິສຕະຈັກ, ໃຫ້ຂໍຄໍາຄິດເຫັນຈາກຄົນອື່ນ. ໝູ່ເພື່ອນມັກຈະເຫັນ ຂອງປະທານ ແລະຄວາມສາມາດຂອງເຈົ້າກ່ອນເຈົ້າ.

ຖາມ. ສົນທະນາກັບຜູ້ນໍາຄຣິສຕະຈັກກ່ຽວກັບວິທີສະເພາະທີ່ເຈົ້າສາມາດຮັບໃຊ້ໄດ້. ພວກເຂົາຈະຮູ້ກ່ຽວກັບໂອກາດທີ່ຈະຮັບໃຊ້ທີ່ຄົນ ອື່ນອາດຈະບໍ່ຮູ້ຈັກ ຫຼື ປົກຄຸມ.

ຮັບໃຊ້. ຖ້າເຈົ້າເຫັນຄວາມຕ້ອງການ, ໃຫ້ກ້າວເຂົ້າມາຮັບໃຊ້. ອີງຕາມຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ສະຖານະການ, ເຈົ້າບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງລໍ ໃຫ້ມີການເຊື່ອເຊີນສະເໝີໄປ. "ການດຶງທົວໃຈຂອງເຈົ້າ" ໃຫ້ກ້າວເຂົ້າມາອາດເປັນວິທີທີ່ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຊຸກຍູ້ເຈົ້າໃຫ້ໃຊ້ຂອງປະ ທານທີ່ພຣະອົງໄດ້ມອບໃຫ້ເຈົ້າ.

ອຸປະຖັມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA